

nødvendigjort ved noget som helst Forhold. At anslaa en Bevilling er efter min Opfattelse kun begrundet, naar Bevillingens Omfang afhænger af Forhold, hvorover Statsmagten ikke er Herre; paa det foreliggende Budget er det saaledes berettiget at anslaa Bevillingen med Hensyn til, hvilke Udgifter der maatte blive til Sygeplejen, men det er uberettiget at anslaa Bevillingen, naar der f. Eks. er Tale om, hvilke Udgifter der vil være at anvende til Beklædning, thi det er ikke afhængigt af et Forhold, hvorover Statsmagten ikke er Herre. Det vil af ærede Medlemmer let ses, at Ministeren i Aar ved Bevillinger paa Krigs- og Marinebudgettet anvender Ordet „anslaaet“ i et Omfang, som ikke tager noget som helst Hensyn til det Forhold, der hidtil altid har været anerkendt af den danske Rigsdag som bestemmende for, naar en Bevilling kan anslaaes eller ikke. Og hvis Ministeren ikke inden tredie Behandling selv vil tage Initiativet til at opgive at benytte Ordet „anslaaet“ tilstrækkelig mange Gange, vil andre tage Initiativet til at opfordre den høje Rigsdag til at fjerne dette Ord.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at det var fastslaaet, at der ved Finanslovens anden Behandling vilde blive en almindelig Diskussion om Regeringens eventuelle Beskæringsforslag, maa jeg sige, at noget saadant er mig ikke bekendt. Det er sagt mig af et enkelt Medlem, at man ønskede, at der skulde fremsættes en Forespørgsel, og Finansministeren skulde give finansielle Oplysninger, men det er ikke sagt mig, at der skulde være en Diskussion, og det er endvidere sagt mig, at det var under Forudsætning af, at alle Partier var enige derom. Jeg vil sige, at en saadan Diskussion synes mig at høre hjemme ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget, der vil blive forelagt i en nær Fremtid, den anden Fremgangsmaade vilde ikke være forenelig med Forretningsordenen. Men jeg maa i det hele taget sige, at jeg anser det for betænkeligt, at Formanden skulde have til Opgave at dispensere fra Forretningsordenen. Det var blot denne retledende Bemærkning, jeg vilde gøre.

Rode: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det er kun en Oplysning i Anledning af den højtærede Formands Meddelelse, nemlig den, at der i Finansudvalget har været forelagt Referat af en Forhandling ført mellem et Medlem af Finansudvalget og den højtærede Finansminister angaaende Ønskeligheden af snarest muligt at komme til en Forhandling om Statens finansielle Stilling paa Grund af den væsentlige Interesse, Befolkningen har i dette Spørgsmaal, der utvivlsomt er denne Finanslovsbehandlings Hovedspørgsmaal. Det er bekendt, at man tidligere ikke har ønsket at tage Debat ved første Behandling af Tillægsbevillingsloven, men hvis Ministeren ikke skulde ønske at indgaa paa en Forhandling nu ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og hvis Formanden skulde ville mene, at Forretningsordenen hindrer dette, saa vil det være absolut nødvendigt i Aar at fravige denne gamle og, som jeg troede, af Tinget som ønskelig betragtede Fremgangsmaade og gaa over til en Generaldebat af finansiell Karakter ved første Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget. Men jeg skal henstille til den højtærede Formand at overveje dette Spørgsmaal og give Meddelelse, forinden vi gaar til Behandlingen af Finansministeriets Budget, for at vi kan være ganske klare over, hvilken Stilling Medlemmerne har at tage, og for at den af Formanden hævdede Opfattelse derefter kan blive gennemført, idet jeg anser det for særdeles ønskeligt for Tingets Forhandlingers Værdighed, at det, Formanden bestemmer, ogsaa bliver respekteret.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg takker Finansudvalget for dets Tilslutning til de faa Ændringsforslag, der her ved anden Behandling er stillet til de militære Budgetter.

Foranlediget ved de Udtalelser, der er fremsat særlig af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen angaaende et Par Samraad, der er nævnt i Betænkningen, vil jeg gerne gøre et Par ganske korte Bemærkninger. For det første omtalte det ærede Medlem de anslaaede Bevillinger. Jeg troede egentlig, vi var færdige med dem, i den Forstand i alt Fald, at vi ikke behøvede at tale om dem ved denne Lejlighed. Jeg har nemlig i Finansudvalget udtalt, at jeg mellem anden og tredie Behandling vilde optage en Forhandling med Udvalget angaaende i alt Fald forskellige Poster, hvor Ordet „anslaaet“ muligvis vilde kunne gaa ud.